

LÓRINCZ P. GABRIELLA

SEMMI

*Csak semmi dráma
Ferenc-napon így kell meghalni
Délelőtt kilenc és tíz között
Csöndesen
Egyedül
Nem zavarni nem várni senkire
Viaszszínű lettél
Letakartak és most várni kell
Napokig hogy a testedet földbe tegyünk
Én nem értek az ilyesmihez
Mindig feketében járok
Nem tudom hogyan kell gyászolni
Próbálok valami fájdalommat felidézni
De csak üresség van
Meg fagy
Soha többé nem kell hogy fázz.*

*Anyátlanul apátlanul szülőtlenül
Fosztóképzőbe öltözve
Semmi sem változott*

CAMUS

*Az anyámat nem tudtam megsiratni
Már két napja a földben van
Nézem a kövér hegyet
A mocskos vonatablakot
És taknyozok kicsit*

*Az apámat nem tudtam megsiratni
Már kilenc hónapja a földben van
Behunyom a szemem*

*Hogy ne tudjak semmiről
Hallgatom ahogy a vonat sipít*

*Engem nem kell megsiratni
Valamikor eltemet a föld
Én nem tudom hogy lesz-e még
Vonat hegy és takony*

SZÜLETÉS

*Jobbról a fiú
Balról az átkozott
A bolondok díszes ruhákban ünnepelnek
Hetvenkét szűz árvalányhajat fésülget
Mind szőkék és szelídek
A temetőkaput szélesre tárták
Hogy mindenki bejusson
A vénkisasszonyok
Szemérmesen bújtatják retiküljeikbe
A színes vibrátorokat*

*Egy perces néma csönd
Megszületett az utolsó ember is*